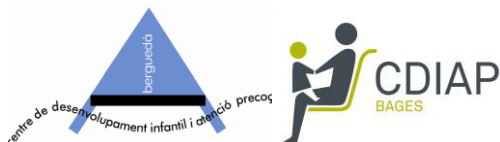

COM PODEM AJUDAR AL NOSTRE FILL A COMUNICAR-SE

Aspectes que podem tenir en compte:

1. **Fem contacte visual amb el nen amb el que estem parlant**, cal que ens posem a la seva alçada, que ens ajupim o que seguem en una cadira baixa .
2. **Adaptar-se al nen, als seus coneixements i experiència com a les seves habilitats comunicatives i lingüístiques**. Això no vol dir que hem d'empobrir el nostre llenguatge. Cal que ens ajustem al nen intentant provocar el desenvolupament del seu llenguatge.
3. **Partir dels interessos, experiències i competències del nen**. Si l'interès del nen és una cosa en concret, però després n'és una altra, tenir la suficient flexibilitat per adaptar-se a ell.
4. **Fer onomatopeies per tal d'anar practicant els diferents sons**.
5. **Fer comentaris sobre l'activitat que estem fent**. Això facilita més la interacció que no pas que els hi fem moltes preguntes. Per exemple si estem jugant amb uns cavalls és millor dir "son macos aquests.....(i esperar a veure si el nen diu cavalls) que no pas dir-li aquests cavalls són molt macos oi?, si el nen no diu res llavors nosaltres completarem la frase.
6. **Evitar corregir o fer repetir constantment al nen les seves produccions incorrectes**. És molt més útil realitzar un mateix les repeticions o millor encara, produir extensions a partir del que ha dit el nen. (per exemple si el nen diu "pota" per "pilota", nosaltres podem dir-li " OH, quina pilota més maca..., si no diu res i només assenjala podem dir el mateix, posarem en paraules el que ens vol dir, no li privarem el fet d'assenyalar, es contraproduent dir-li " no senyalis, digues-m'ho" perquè llavors estem tallant el seu desig de comunicar i el que cal preservar sempre és aquest desig de comunicar.
7. **Donar temps al nen perquè pugui expressar-se**. És molt freqüent que davant d'un nen que parla poc o no parla, nosaltres anem parlant sense deixar-li temps a ell per dir res; o que fem el contrari que no li parlem perquè ja sabem que no ens contestarà.

En col·laboració amb:

8. **Reforçar els èxits.** Valorem qualsevol intent comunicatiu fet per la seva part malgrat que sigui petit. És important que se senti entès i valorat. Si un nen fa “ah!” davant d’una pilota nosaltres li direm “quina pilota més maca, que la vols?”
9. **Sobreinterpretem.** És molt important que donem significat a les seves produccions, encara que la seva producció sigui només un so que denoti alegria o rebuig. Imitem el so i donem-li significat.
10. **Animar l’ús del llenguatge per diferents funcions.** Que el nen vegi que l’utilitzem per preguntar, explicar experiències, sentiments... Els nens amb dificultats de llenguatge mai inicien una conversa, ja que estan acostumats a que sempre els preguntem coses, és important que els deixem temps. Per exemple ens assentem davant d’una taula amb un conte, unes imatges..., nosaltres podem dir “bé...” i esperem (10 segons, 15....) a veure si el nen diu o fa alguna cosa, si veiem que el nen mira alguna cosa del conte li podem dir (Ah, a tu t’agrada aquesta nina eh, mirem a veure que fa). Acceptarem com a inici de conversa, qualsevol cosa, un gest, una mirada, un so ...
11. **Intentar buscar oportunitats per ampliar l’ús del llenguatge** més enllà de lo concret, del que tenim aquí i de l’ara. Parlem del que vam fer ahir, del que farem demà.
12. **Utilitzar sempre que es pugui el joc.** Són contextos que donen oportunitats informals per a l’ús del llenguatge. Valorem i reforcem el joc simbòlic (a cuinetes, anar a comprar, anar al metge...)
13. No oblidar la importància que els **continguts siguin significatius**. En les converses normals els nens i els adults parlen de coses comuns a tots dos.
14. Quan **mirem contes**, aprofitem per mirar, denominar, explicar. Abans de passar el full pensem que pot passar, fem prediccions. Recordem el que passava, el que passa i el que pot passar. Aprofitem els contes per a fer tot tipus d’onomatopeies (així practicarem diferents moviments amb els òrgans bucofonatoris). Aprofitem per treballar vocabulari, pensem que el nen sempre compren més del que pot produir, per tant no tinguem por d’introduir paraules noves.
15. Fem **jocs que impliquin torns** (ara tu, ara jo), perquè són una simulació d’una conversa (passar-nos una pilota, fer un encaix posant una peça ara l’un, ara l’altre).
16. Evitar els **biberons i el xumet** més enllà dels dos anys.

En col·laboració amb:

